

[Miljøministeren]

I begrundelsen for spørgsmålet henvises til en rapport om de vestjyske fjorde fra fredningsplanudvalget for Ringkøbing amt. Som det fremgår af vedlagte notat fra fredningsstyrelsen, hvortil jeg henviser, er der tale om et debatoplæg.

Bilag.

Fredningsstyrelsen 6. oktober 1978.

Det fremgår af begrundelsen, at spørgsmålet er stillet i anledning af, at fredningsplanudvalget for Ringkøbing amt har udsendt en rapport om de vestjyske fjorde. Rapporten er et led i de landskabsanalyser, der ifølge naturfredningsloven påhviler fredningsplanudvalgene at udarbejde.

Hensigten med rapporten er at give en beskrivelse af de vestjyske fjordområders oprindelse, naturforhold og brugen af fjordene og deres omgivelser i forbindelse med erhverv og rekreation. På grundlag heraf redegøres for de mål og midler, der kunne blive tale om at anvende i planlægningen af den fremtidige beskyttelse og anvendelse af de vestjyske fjordområder. Redegørelsen er således både en almindelig beskrivelse af de vestjyske fjordområder samt et udgangspunkt for en debat om, hvorledes den videre planlægning og administration af disse områder bedst kan foregå. Fredningsplanudvalget har udsendt redegørelsen som et debatoplæg, og der vil først, når man har hørt kommunernes, erhvervenes og befolkningens syn på ideerne heri, blive taget stilling til, hvordan man bør bruge fjordene og deres omgivelser.

Hovedlinien i debatoplægget er, at de store naturværdier, der findes i de vestjyske fjorde i form af plante- og dyreliv, særlig af fisk og fugle, er en ressource, som skal nyde en vis beskyttelse, samtidig med at den udnyttes på en fornuftig måde. Såfremt der ikke passes på denne ressource, kan den forsvinde både til skade for erhvervslivet, det vil sige først og fremmest fiskeriet, og til skade for friluftslivet.

I redegørelsen tilkendegives, at fiskeriet, der fortrinsvis sker med ruser og bundgarn, næppe udgør nogen fare for naturværdierne. Redegørelsen peger derimod på, at den øgede rekreative sejlads med motorbåde, vindsurfere m.v. både udgør en risiko for naturen og generer fiskerne ved, at motorbådene sejler ind i ruser og net.

Debatoplægget giver blandt andet udtryk for, at man for at skaffe tilstrækkelig ro på opvækst- og fourageringspladser for fiskeyngel og fugle bør overveje adgangsforbud på nogle fjordarealer. De væsentligste dele af disse fjordarealer er imidlertid så lavvandede, at de ikke kan besejles med normale fartøjer.

Rapportens oplæg til regulering er ud over de nationale naturinteresser tillige begrundet i den internationale forpligtigelse, der er knyttet til Danmarks tiltrædelse af den såkaldte Ramsarkonvention.

I bekendtgørelsen om Ramsarkonventionen er størstedelen af de vestjyske fjorde angivet som vådområder af international betydning, navnlig som levested for vandfugle.

Fredningsstyrelsen kan tilslutte sig fredningsplanudvalgets beskrivelse og vurdering af naturinteresserne. Man er herudover af den generelle opfattelse, at oplægget til løsning af problemerne i området forekommer velafbalanceret. Fredningsstyrelsen finder således, at rapporten vil være et værdifuldt bidrag til det videre planlægningsarbejde for de vestjyske fjorde.

Til *justitsministeren* (3/10 78) af:

Jørgen Junior (FP):

»Vil den nye regering tage initiativ til at give amnesti for de personer, der angiveligt stadig eftersøges som sigtet efter lov nr. 259 af 1. juni 1945 om forrædderi og anden landsskadelig virksomhed, således at det danske retsopgør efter 2. verdenskrig nu endeligt officielt kan afsluttes?«

(Spm. nr. 13).

Begrundelse.

I Søndags-Aktuelt den 24. september gøres historien om den kendsgerning, at der ifølge tidligere justitsministres udtalelser stadig eftersøges mindst 6 personer efter den pågældende lov. Når det tages i betragtning, at det danske politi ikke har vist interesse for at pågribe de pågældende personer på trods af, at deres opholdssteder er bekendt, skyldes dette nok, at det tyske politi har undersøgt sagerne og fundet de anklager, der nævnes i Aktuelt, for uholdbare.